

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1700

Decas VI. Ab anno Christi 650. ad annum 660.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64756)

Ab anno 600. ad 700.

135

Leodiensis, S. Landoaldus Archipresbyter, S. Follianus, qui tunc ex Hybernia Romam profectus erat, ut S. Fursei exemplo acciperet benedictionem ad infidelium conversionem, sic enim tum moris erat, ut a Pontifice Romano licentia Gentibus Evangelium prædicandi prius obtineretur.

DECAS VI.

✻ Ab anno Christi 650. ad annum 660. ✻

651. S. Sanctus Osvinus Rex Angliæ amici sui proditione cæditur, & regnum terrestræ cœlesti permutat.

S. Martinus Pontifex Constantinopolim ex Insula Naxo transfertur, ubi seminudus & ferreis catenis toto corpore vinctus a carnificibus tractus & in tetrum carcerem coniectus est, & ferro vitam finisset, nisi hanc cædem Paulus moriens Imperatori dissuasisset. Paulus tamen in hæresi sua obstinatus vitam finivit. Martinus autem sex mensibus fame, frigore, & carceris squalore maceratus est, donec Chersonam ad oram ponti exul demum deduceretur, ut locus ille duorum Pontificum Clementis & Martini exilio memorabilis redderetur.

652.

✠ (652.) ✠ Martinus exulat Chersonæ loco tam aspero, ut ibi nequidem panis nomen audiretur, ubi accolæ omnes gentiles erant. Romæ autem Pontifex à Cle- ro, urgente Calliopa Exarcho, creatus est Eugenius vir mansuetissimus in pàuperes, & dignissimus, qui S. Martini vicarius ef- fet

Pyrrhus restitutus est in locum Pauli, sed tantùm quatuor mensibus hunc Epis- copatum tenuit sceleratissimus apostata & mortuus est, indignus vivere diutiùs. Cui Petrus successit impietate haud impar.

Martyrio coronatus est S. Emmerannus five Heimerannus Episcopus Ratispo- nensis sub Theodone Bavarix principe, cujus filia Ota Sigibaldo cuidam commix- ta ex stupro concepit, ideoque unà cum juvene in vitæ discrimen adducta erat. Quos ut a nece eriperet, Emmerann (ex- emplo Christi, qui peccata aliena innocens suscepit) illud stupri crimen sibi impingi passus est, licet postquam nocentem libe- rasset suam innocentiam defenderet, & pro causæ cognitione ad Romanum Pon- tificem unà cum accusatoribus remitti po- stularet, nihilominus à Lamberto Theo- donis filio cædi iussus, post singulorum membrorum truncationem, & oculorum
ac

ac linguæ evulsionem, truncus relictus. adhuc propheticè multa prædicens expiravit, multis miraculis post obitum clarissimus.

✱(653.)✱ Obiit hoc anno Jodocus in agro Pontino, filius principis Britonum Regis, qui spretis aulæ deliciis diu peregrinatus hic tandem requievit.

Celebratum Toleti Concilium VIII. in quo præter cætera statutum, ut imposte- rum Episcopi Hispani & majores Palatini in comitiis ad hunc finem vel in urbe regiâ vel in loco, ubi Rex antecessor mortuus fuerit, institutis, Regem eligerent. Si hoc de Monarcha Hispaniæ eligendo statuere potuerunt tunc temporis Episcopi, quis modo mirabitur, primum & summum in Ecclesia Hierarcham Pontificem de Electoribus Imperatorum decretum constituere potuisse?

Hoc anno Mahuvias Saracenorum Princeps occupata Rhodo colossum illum celeberrimum prostratum vendidit cuidam Judæo Emeseno, qui in partes confractum extulit oneratis ejus ære nongentis camelis.

Magnis incrementis Catholica Religio propagata est in Anglia, Middelen- giis id est, Mediterraneis Anglis cum Rege suo

Penda (qui Filius erat Pendæ Merciorum Regis Pagani & hostis Christianorum) ad Christum conversis, occasione nuptiarum filii Pendæ, cum Alcheleda filia Osuvi Regis Nordhumborum, fœmina Christiana quibus nuptiis non invitus Senior Penda consensus.

Quidam insignis deceptor hoc anno in Armenia Sylvanum eundem se esse finxit, quem Apostolus Paulus quondam in Macedoniam misit, & hoc fūco Manichæorum hæresin plurimorum seductione resuscitavit, Adversus quem Constans Imp. Palatinum quendam Symeonem misit, qui Pseudo-Sylvanum illum lapidis ictu ab uno ex Charissimis discipulis ejus occidendum curavit. Verùm & ipse quoque infelix Symeon postmodum à discipulis Sylvani miserè seductus ejusdem impietatis Successor factus est, & Titi sibi nomen, videlicet alterius S. Pauli discipuli usurpavit, qui & ipse plurimos seduxit, donec occasione schismatis inter ipsum & Justum Sylvani interfectorem de interpretatione Scripturæ oborti, omnes ferme ejusmodi hæretici, à Justiniano hujus nominis secundo igne consumpti sunt.

✽(654.)✽ S. Martino Papa hoc anno Cherisonæ miseris & ærumnis confracto

Vica-

Vicarius ejus Eugenius consensu Cleri fit legitimus Successor, quod fieri hactenus prohibebat vita Martini, ne biceps esset Ecclesia. Constans à Saracenis navali prælio tam turpiter victus est, ut mutatâ veste fugam arripuerit, pridie quàm dimicaretur somniârat se versari Thessalonicæ, unde ei ab aulicis promittebatur victoria, sed aliter Thessalonicam intelligi miser deprehendit *Θὲς ἂλλω νικῶνν cede alteri victoriam.*

Rotharis Rex Longobardorum moriens regnum suum reliquit Rhodoaldo filio. Hic licet Arianus esset, fuit tamen Pius in S. Joannem Baptistam, & in ejus honorem valde liberalis, à quo etiam mortuus miraculo vindicatus est: cum enim juxta basilicam S. Joannis humatus esset, fur quidam noctu aperto sepulchro omnia ornamenta abstulit, sed à S. Joanne noctu propterea per visionem territus est, & quoties ecclesiam illam ingredi tentavit, semper valido ictu repulsus retroq; corruere cogebatur. Adeo nec impiorum preces sancti despicunt, ut nec illis irremuneratas relinquunt.

✠(655.)✠ Moritur Eugenius Papa, cui in Pontificatu successor electus est Vitalianus, qui Apocrifarios sive responsales suos

confestim ad Imperatorem transmisit eam
 Synodicâ fidei Catholicæ confessione,
 quos benignè Imperator accepit, & confir-
 matis Ecclesiæ Romanæ privilegiis per
 eosdem misit ad Papam librum Evangelio-
 rum, gemmis albis miræ magnitudinis ex-
 ornatum, offerendum basilicæ S. Petri: qui-
 bus muneribus callidus Imperator cum scie-
 ret propter ejectionem S. Martini Clerum
 & populum Romanum à se valde aliena-
 tum esse, eundem iterum demereri cona-
 tus est. Et ut hominibus Catholicus appa-
 reret, etiam fidei professionem coram A-
 pocrifariis emittere simulatè non dubita-
 vit. Quod ipsum eâdem fraude Petrus
 Constantinop: Episc: præstitit.

Mercii & Orientales Saxones religio-
 nem amplexi sunt operâ Osuvi Regis Nor-
 dhumborum Christiani, & prædicatio-
 ne Cedd Episcopi viri planè Apostolici,
 converso ab eodem Osuvi Sigeberto Rege
 Orientalium Saxonum & Penda gentili
 Merciorum Rege crudelissimo, qui cum
 tricies majore exercitu adversus Osuvi
 processerat, ad quem vincendum voverat
 Osuvi filiam suam Domino sacrâ virgini-
 tate dicendam offerre, & multa prædia ad
 construenda monasteria donare; quod &
 præstitit post victoriam adeptam; Rex ve-
 rò Si-

rò Sigebentus paulò post susceptam Christi fidem necatus est à duobus suis propinquis, non aliâ de causâ, ut ipsi confessi sunt, quàm quòd ille nimium indulgens esset in injuriis condonandis.

Celebratum est Concilium nonum Toletanum.

✽(656.)✽ Constans S. Maximum ad suas partes trahere nititur Byzizæ in Thracia exulantem per tres legatos, Patricios duos & Episcopum sectæ suæ peritissimum. Sed ii à S. Abbate adeo convicti sunt, ut ad fidem recipiendam parati discederent. Revocatus est itaque Constanti-nopolim, sed cum constantior in verâ fide videretur, relegatus est perberam Thraciæ locum teterrimum, sed nec blanditiis nec acerbitate à Constante vinci potuit.

Celebrata est tum Synodus X. Toletana cui Eugenius Toletanus præfuit, ubi dies Annuntiationis B. Mariæ V. rejecta est in diem octavum ante natalem Domini, quod tempore quadragesimæ & Paschali commo-dè celebrari non posset; postea tamen rediit in diem suum, 8. Kal. Aprilis, & plus in hoc rei veritati, quàm quorundam privatæ pietati indultum fuit.

In eodem Concilio publicam pœnitentiam egit Potamius Episcopus Braccaren-sis, qui

occultâ fornicatione pollutus crimen falsus est, & pœnitentiam perpetuam egit, quem Synodus quidem honore Episcopali non privavit, quòd spontè & non accusatus reum se confessus esset, volenti tamen dies vitæ in pœnitentia transigere, successorem dedit in Episcopatu S. Fructuosum Episc. Ecclesiæ Dumienfis, ex regno Gothorum sanguine oriundum, & multorum monasteriorum conditorem.

✱(657.)✱ S. Maximus cum duobus sociis Anastasiis ab exilio Constantinopolim revocatur, sub prætextu reddendæ rationis, ob crimen læsæ Majestatis & proditionis, re ipsâ ut fidem ejuraret: cum verò neutrum extorqueri à confessoribus posset, in equuleo distenti & tam gravibus verberibus affecti sunt, ut nulla pars esset in eorum corpore integra, & sic lacerati in carcerem coniecti sunt. Altero die iisdem tormentis renovatis, linguæ insuper præcisæ sunt, sine quibus nihilominus articulatè fidem Christi professi & palam locuti sunt; itaque per medium forum ad ludibrium amputatis dextris in acerbissimum exilium iterum nudi amandati sunt. Atque ita tres amore, vitâ, & sanctitate conjunctissimi fide quoque non sunt sejuncti, quanquam exilii loco ab invicem separati.

rati. Maximus enim in quoddam Alaniæ
castellum Schimarin dictum, pertractus,
obitus sui die divinitus præcognito, in car-
cere vitam finivit Idibus Augusti: cujus
monumentum tres lucidæ faces ingenti
splendore illustrârunt. Reliqui duo in
diversa loca ab invicem divisi, ærumnis
quoque in sanctâ confessione consumpti
sunt.

S. Eugenius Episcop: Toletanus mori-
tur cui S. Ildephonfus successit, quem B.
V. veste candidissimâ cohonestavit, cum
eius laudes cecinisset. Vidit autem eam
sacro ejus assumptionis die in sua sede Epi-
scopali sedentem, quare deinceps nemo
Episcoporum in eâ sedere ausus est præter
Sisibertum, qui eam perdidit, & in exilium
missus est. Præterea Sanctissima Dei Mater
eidem pollicita est æternam felicitatem,
quo majus beneficium nulli mortalium vel
promitti vel dari potest.

Obiit Sigebertus Rex Austrasiæ pæn-
tissimus propinato ut creditum est veneno
per Grimoaldum, estq; inter Sanctos re-
latus Expeditionem unâ infeliciter adver-
sus Thuringos suscepit, à quibus supera-
tus est. Adoptârat Ildebertum filium Gri-
moaldi, Majoris suæ domûs, cum prole ca-
reret, sed cum postea Dagobertum sus-
cepif-

cepisset, adoptatus naturali prævaluit, imò hic traditus Didoni seu Dadoni Episcopo Pictaviensi in monasterium Scotiæ clericus amandatus est. Sed Franci Neustrii tantum scelus impunitum nequam relinquere (stupidè quiescente Clodovæo) irruerunt enim in Austrasiam, & Ildebertum in pugna interemere, Grimoaldum captivum duxerunt Parisios, ubi tormentis excarnificatus pœnas atrocissimas dedit. In ejus locum substitutus est à Francis Chilpericus secundò-genitus Clodovæi, adolescens pravæ indolis, & quem ea dignitas non reddidit meliorem.

✽(658.)✽ Thomæ Episc: Constantin: succedit Petrus Ecclesiæ Syncellus & vasorum custos, dictus quidem in actis sextæ Synodi Catholicus, sed non sine suspitione corruptelæ, qualis etiam de antecessore Thoma fuit.

Mahuvias Saracenorum princeps à suis exagitatus, pacem inquit cum Imperatore Constante, pollicitus ei in dies singulos pendere mille nummos cum equo & servo, sed tenuit illa pax, quamdiu Saraceni inter se tumultuabantur.

✽(659.)✽ Constans Imp: Theodosium fratrem suum ob quandam offensam Diaconum consecrari fecit, eidemq; paulò post

Id post necem inferens, fratricidium sacrilegio magis infamavit. Sed haud impune, exegit enim sanguis innocens à Deo vindictam, ut omnibus diebus vitæ suæ instar Cain conscientiae stimulis agitatus, profugus & vagus viveret super terram; Cum enim Theodosius, qui in sacrosanctis mysteriis poculo Sanguinis Christi Constantem impertierat, crebrò eidem per quietem appareret, habitu Diaconi poculum sanguine plenum eidem porrigens, ac dicens: *Bibe frater*: Ejus visionis frequentiam victus statuit in Siciliam secedere, & Syracusas Romanum Imperium transferre. Navem igitur conscendens cum solvisset, conversus ad urbem contra illam præ animi aversione expuit. Syracusis autem commoratus, cum misisset, qui uxorem & liberos, quos Constantinopoli reliquerat, transferret, Constantinopolitani eos dimittere noluerunt.

Mahuvias Princeps Saracenorum, qui tributum Imperatori pendere promiserat, æmulo suo Heli sublato, adversus Persas & Romanos insurgit.

Obiit Rex Longobardorum Rhodoaldus cæsus à subdito suo, cujus uxorem polluerat: Ei successit Aripertus filius Gundibaldi qui Germanus fuerat Reginae

Theolindæ: tunc autē Monomachia in Italiam introducta est, cujus auctor fuit Castellus qui Reginam adulterii accusatam, confecto accusatore purgavit apologiâ scilicet plenâ sævitix & iniquitatis.

✱(660.)✱ Clodovæus gravi fame sæviente, absidem argenteam, quâ pater ejus Dagobertus sepulchra S. Dionysii & Sociorum ejus texerat, fregit & pauperibus per Abbatem distribuendum curavit. Quod an pietati an crimini vertendum in medio hic relinquitur, aliis pietati aliis id crimini vertentibus qui putant Regios prius thesauros expendendos fuisse, quam res Deo semel dicata. Scribunt post hujusmodi facinus collabi cœpisse regnum Francorum familiæ Morovingorum.

DECAS VII.

✱ *Ab anno Christi 660. ad annum 670.* ✱

661. **H**ic annus gestis obscurior illustratus est morte S. Amandi Trajectensis Episcopi Flandrorum Apostoli.

✱(662.)✱ Celebrata sunt hoc anno Concilia Clypiacense & Cabillonense in Gallia, ac Monasterium Dionysii in Ditione Episcopi Parisiensis, exemptum solique Pon-